

§ 28.

Den, der har et tinglyst Pantebrev i Hænde med en i Formen lovlig Adkomst, er ikke pligtig at udlevere det til den, fra hvem det er bortkommet, medmindre det godtgøres, at han ved Erhvervelsen har gjort sig skyldig i Uagtsomhed.

§ 29.

Betaling af Leje, Grundbyrdeafigter eller andre Ydelser, Opsigelser og lignende Handlinger, der har Hjemmel i et tinglyst Dokument, kan, naar de foretages i god Tro, gyldig ske til den, der ifølge Tingbogen er beføjet til at modtage nævnte Ydelser, Opsigelser og lignende.

Med Hensyn til Betaling af Afdrag paa et Pantebrev har det sit Forblivende ved Reglerne i Forordningen af 9. Februar 1798.

§ 30.

I de i §§ 31, 32, 34 og 35 nævnte Tilfælde udredes der Erstatning af Statskassen. Erstatningen fastsættes af Domstolene. Sagen anlægges ved Landsretten og rettes mod Tinglysningsdommeren i den paagældende Retskreds paa det offentlige Vegne.

§ 31.

Den godtroende Erhverver, der som Følge af Regelen i § 27, 2det Punktum, ikke erhverver Ret over Ejendommen, har Ret til Erstatning for det herved opstaaede Tab.

§ 32.

Dersom nogen, hvis Ret er blevet udslettet i Henhold til § 20, senere melder sig og beviser sin Ret, og han maa antages at være uden Skyld i, at Retten ikke blev gjort gældende i rette Tid efter nævnte Bestemmelse, har han Krav paa Erstatning for det herved opstaaede Tab. Ret til Erstatning har endvidere den, hvis Servitut i Medfør af Reglerne i § 22 er blevet begrænset til et enkelt Grundstykke og senere er blevet udslettet som udækket ved Tvangsauktion over dette, medmindre det kan antages, at den ogsaa vilde være bortfaldet, selv om den vedvarende havde haft Sikkerhed i Hovedejendommen.

§ 33.

Den, der formener, at Tingbogens Indhold er urigtigt og til Skade for hans Ret, kan, selv om han ikke straks fører Bevis herfor, forlange en foreløbig Tinglysning af sit Krav om Berigtigelse, naar han overfor Tinglysningsdommeren sandsynliggør sin Ret eller stiller en af Dommeren fastsat Sikkerhed. Skaffer han derefter ikke Bevis for sit Krav inden en af Dommeren sat Frist, udslettes den foreløbige Tinglysning.

§ 34.

Skulde det vise sig, at et Dokument er blevet fejlagtig gengivet i Tingbogen eller Akten eller ved Forsømmelse ikke blevet indført i Tingbogen, eller det er indført med en fejlagtig Anmeldelsesdato, har den forurettede Krav paa Rettelse af Tingbogen eller Akten og Erstatning for det Tab, han har lidt ved nævnte Fejl eller Forsømmelse. Har nogen, inden Rettelse er sket, ved Aftale erhvervet Ret over Ejendommen i Tillid til Tingbogen eller Akten, bliver det efter et Skøn over det enkelte Tilfældes samtlige Omstændigheder ved Dom at afgøre, om den forurettede eller den